

≡ KATALUNA ≡ ESPERANTISTO

MONATA GAZETO * OFICIALA ORGANO

DE LA

REDAKCIO KAJ ADMINISTRACIO
12, strato Gracia. - SABADELL
(KATALUNUJO - HISPANUJO)

Red. : Frederich Pujulà
Sek. de Red. : Joseph Grau

SEN PAGA POR LA GEFEDERACIANOJ

NIA DEVIZO : «MARO ESTAS GUTARO»

ENHAVO:

Novjara Saluto. — Pri..., Fred. Pujulà. — *IV^a Kongreso de la K. E. F.*, Jozefo Grau. — *Suscripció per a la senyera de K. E. F.* — Enlandà Movado, J. G. — *Bibliografio*, Tamen. — *III^a Literatura Konkurso de la Kataluna Esperantista Federacio*, Jozefo Grau. — *Oficiala parto*, K. E. F. — *Avizo.* — *Korespondado.*

JARO IV^a

JANUARO 1913^a

N^{ro} 1 (34)

Llista de delegats autoritzats per la administració de K. E. F. per a rebre les quotes

Arbós del Penadès	A. Romagosa	Major, 11.
Badalona	«Badalona Stelo».	Sant Pere, 86.
Balaguer	M. Espar Boquer.	Miracle, 7.
Banyoles	J. Aulina	Turers, 49.
Barbarà del Vallès	S. Arnella	Sant Pere, 21.
Barcelona	D. Dalmau.	Angels, 1, entl.
Begas	J. Esteve	Raval Sant Martí, 19.
Berga	J. Cardona.	Apotecari.
Blanes	S. Robert	Llarg, 42.
Borjes Blanques	F. Rubinat.	Pou, 2.
Calafell	J. Jané	
Cambrils	Josefina Maseguer	Ostal Nou.
Cassà de la Selva.	N. Puig	Bisbal, 1.
Castellar del Vallès	F. Blanquer	Fonts Calents.
Centelles	J. Raurell	
Flix	«Verda Stelo».	
Girona	F. Anguet	Progrés, 20.
Granollers	F. N. Pujadas.	Fonda d'Europa.
Igualada	A. Mosella.	P. Constitució, 11
La Escala	J. Ximinis.	Fàbrica géneros de punt.
Lleida	Ll. Abadal.	Major, 12 i 14
Manlleu.	«Esperantista Amikeco»	Pont, 38, 2. ^{on} -1. ^a
Mataró	J. Solà	Sant Josep, 46.
Mieras	R. Riera	Comerciant.
Mollet	«Antaŝen».	
Moncada	Joan Buxó.	Metge.
Olot	I. Juanola	Superior, 25, 2. ^{on}
Palafrugell.	J. Marquès.	Pals, 1.
Pobla de Lillet	J. Llumà	Porxos, 19.
Prades	T. Alsina, Pvre.	
Premià de Mar	P. Alsina	Camí Reial, 81-79.
Reus.	E. Aguadé.	Presó, 15.
Ripollet.	«Esperanta Akvofalo»	Nou, 20.
Rubi.	J. Ratés	Sant Magí, 1 i 3.
Sabadell.	Lloc Social.	Gràcia, 12.
Salàs.	P. Vivet.	Metge.
Sant Feliu de Guixols	J. Blanch	Caimó, 32.
Sant Llorenç Savall.	J. Roma.	
Sant Quirse de Besora	J. Fossas	Metge.
Santa Coloma de Farnés.	J. Gener.	Verge Maria, 1, 2. ^{on}
St. ^a Perpetua de la Moguda.	«Kamparo»	
Selva del Camp	J. Girona	
Tarragona	D. Obiol	Unió, 9, 3. ^r
Terrassa.	A. Oliart	Clarís, 24.
Tivissa	F. M. Brú	Avall, 16.
Torelló	C. Viñolas.	Sant Josep, 14.
Vendrell	S. Esvertit	Cristina Baixa, 50.
Vic	J. Comella	Plaça Major, 18.
Vilafranca del Penadès.	A. Robleño	Puigmoltó, 14.
Vilanova i Geltrú	F. Mestres.	Sant Antoni, 1 i 3.

KATALUNA ESPERANTISTO

MONATA GAZETO □ OFICIALA ORGANO DE LA KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO

SEN PAGA POR LA GEFEDERACIANOJ

REDAKCIO KAJ ADMINISTRACIO
12, strato Gracia. — SABADELL
(KATALUNUJO - HISPANUJO)

Red. : FREDERICH PUJULÀ
Sek. de Red. : JOSEPH GRAU

— NIA DEVIZO : « MARO ESTAS GUTARO » —

ENHAVO : *Novjara Saluto.* — *Pri...*, Fred. Pujulà. — *IV^a Kongreso de la K. E. F.*, Jozefo Grau. — *Suscripció per a la senyera de K. E. F.* — *Enlanda Movado*, J. G. — *Bibliografio*, Tamen. — *III^a Literatura Konkurso de la Kataluna Esperantista Federacio*, Jozefo Grau. — *Oficiala parto.* — K. E. F. — *Avizo.* — *Korespondado.*

NOVJARA SALUTO

Al la prosperado de Esperanto, al ĝia glora
Elpensinto kaj al ĝiaj veraj amikoj la
KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO
deziras plej feliĉan novan jaron

LA KOMITATO

DOKTORO ALFREDO STROMBOLI

Mi ricevis la cirkuleron per kiu mia eminenta amiko Doktoro Stromboli eksigis el la Prezidanteco de la Genova Esperanto-Unuiĝo, de la Itala Esperanto-Asocio, kaj de l'organiza Komitato de la Naŭa Universala Kongreso. Ĉu mi devas diri kun kiom da ĉagreno mi tralegis ĝin? Kio! Dro. Stromboli, la agema, entuziasmoplena, fervora samideano, ĉu li, li mem, propravole forlasas nin? Ĉu ĝi estas tiu sama Dro. Stromboli, kiu jam antaŭ du jaroj anoncis al mi ekskurson de italaj esperantistoj en Barcelonon por altiri nin grandamase al la Itala Kongreso? Jes; li mem. Mi estas devigata miri! Kio! Ĉu sufiĉas ke kelkaj lianaciaj Esperantistoj kontraŭbatalis liajn personajn sentojn kaj disvastigis la famon, ke oni intencas fari la Naŭan Kongreson liberpensula kongreso? Ni memoru la respondon de la kamparano, kiun oni kulpigis per la atesto de tri personoj, kiuj vidis lian agon: «Ĉu pro tio nur oni kondamnas min? Nu! Mi prezentos al vi centojn da personoj, kiuj ĝin ne vidis!»

Kial mia distinginda amiko ne ekpensis pri la miloj da esperantistoj, kiuj konfidis al li kaj al lia honesteco?

Mi ne scias, kion decidis la Konstanta Komitato de la Kongresoj. Komprenoble ĝi respektos la rajton libere agi. Sed se mi, kiu nun jam ne apartenas al la K. K. de la K., estus devigata doni mian opinion, mi ne akceptus la eksigon kaj mi dirus al Dro. Stromboli: Plej kara kaj distinginda amiko, se vi supozis eĉ unu solan momenton, ke la ofico de Prezidanto de Organiza Komitato kaj de Kongreso estas honora ofico, vi tute eraris; ĝi estas loko de batalo, de laboro, de sufero kaj ofero, kiu eĉ povas konduki al la morto. Mi, kiu kore vin amas, ne povas permesi ke vi agu tiel malkuraĝe.

VERKETO TRE ZORGE REVIDITA KAJ KOMPOSTITA

«Al la gloro de Doktoro Zamenhof la genia aŭtoro de l' Fundamento de Esperanto estas humile dediĉita tiu ĉi verketo tre zorge revidita kaj kompostita. La verkintoj kaj la presisto.»

Tiel diras la dediĉo presita sur la kvara paĝo de libreto, kiun sub la titolo «Esperanto-Klasika libro», ĵus eldonis la Presa Esperantista Societo. Tiu libreto entenas krom du tripaĝaj tekstoj kaj la radikoj de la «Aldono» eltiritaj el la «Oficiala Dokumentaro» eldonita de la Centra Oficejo, la «Plenan Gramatikon de Esperanto», el la paĝo

254^a de la Krestomatio, kaj la «Universalan Vortaron» eldonitan de la firmo «Hachette et Cie». Ne kredu, vi kiuj tion ĉi legas kun miro en la okuloj, ke Dro. Zamenhof aŭtoro de tiuj tekstoj fariĝis tiel malmodesta, ke li dediĉas al si mem siajn verkojn. Ne. La dediĉintoj estas sinjoroj Cart (akademiano) kaj Robert kiel verkintoj, kaj Sro. Polgar (lingvokomitato) kiel presisto helpita de Sro. Lengyel (akademiano) kaj aliaj. Miru nur, ĉar tiom da membroj de niaj lingvaj institucioj kuniĝis por kredigi al ni, ke ili ne scias Esperanton — ĉar ni preferas ne kredi alian aferon! Ili enuige konfuzas la vortojn *verko* kaj *libro*, kaj kie ili diras : *verkistoj*, ili volas diri nur *librofaristoj*, kaj kie ili diras *verketo*, ili tute ne intencas «etigi» la grandan verkon de nia majstro, sed tute simple la de ili eldonitan «Klasikan Libron» kiu efektive estas el plej malgrandaj dimensioj. Kion ili intencis per tiu reldono? Kiu povas scii! Eble, ili intencis plialte starigi la flagon de la Fundamento, plilaŭte konstatigi sian amon al ĝi, per la eldono en novan libron de la verko de la Majstro? Sed, ĉu ni rajtas kredi, ke tiuj sinjoroj, kiuj almenaŭ devus parkere koni la fundamentajn tekstojn de Zamenhof, tiel ilin forgesis? Ni relegu la Majstron,

1.º «...la sekvantaj tri verkoj estas rigardataj kiel fundamento de Esperanto : 1) La 16-regula *gramatiko*; 2) la «*Universala Vortaro*»; 3) la «*Ekzercaro*».

Nur la supre nomitaj tri verkoj PUBLIKIGITAJ EN LA LIBRO «FUNDAMENTO DE ESPERANTO», devas esti rigardataj kiel oficialaj;...»¹

Kiel do ni povos pensi, ke sinjoroj Cart (el la Akademio) kaj ceteraj pretendas, ke la Esperantistaro rigardu kiel klasika kaj fundamenta, la «Plenan Gramatikon de Esperanto» kiu ne troviĝas en tiu libro nomata «Fundamento de Esperanto» sed en la Krestomatio, kaj kiun «la esperantistoj povas rigardadi kiel *modela* sed ne kiel *deviga*»?¹

2.º «... estas necese, ke ĉiu esperantisto havu la plenan certecon, ke leĝdonanto por li ĉiam estos ne ia persono, sed ia klare difinita verko.² Tial, por meti finon al ĉiuj malkompreniĝoj kaj disputoj, kaj por ke ĉiu esperantisto sciu tute klare, per kio li devas en ĉio sin gvidi, la aŭtoro de Esperanto decidis nun eldoni en formo de unu libro tiujn tri verkojn, kiuj laŭ silenta interkonsento de ĉiuj esperantistoj jam de longe fariĝis fundamento por Esperanto, kaj li petas, ke la okuloj de ĉiuj esperantistoj estu ĉiam turnataj ne al li, sed al tiu ĉi libro.»²

1. *Fundamento de Esperanto*. Antaŭparolo. L. L. Zamenhof.

2. Kursive en la originalo.

Ĉu povas esti pli klare montrata la diferenco inter *verko* kaj *libro*? Ĉu eĉ hazarde ni povas suspekti, ke tiuj *verkintoj* (akademianoj kaj lingvakomitatoj) de la Presa Esperantista Societo ne sciis vidi ke ne al ilia «klasika libro» ni devos turni nian rigardon sed al *tiu ĉi libro* pri kiu parolas Zamenhof, al *tiuj folioj el papero kunigitaj en unu tuto*, kiuj entenas la *verkon* fundamentan, *eldonitan en formo de unu libro de la aŭtoro de Esperanto*?

3.^e «La *erareco* en la nacia traduko de tiu aŭ alia vorto ne prezentas grandan malfeliĉon, ĉar, komparante la kuntekstan tradukon en la aliaj lingvoj, oni facile trovos la veran sencon de ĉiu vorto.»¹

Kiel do la *verkintoj* de la P. E. S. pretendus, ke ni rigardu kiel fundamenta kopion de la Universala Vortaro, kiu ne entenas la polan kaj rusan tradukojn? Ĉu tio estus donebla ekzemplo de respekto al la fundamentaj deziroj de nia Majstro? Ni do implikiĝas en konjektojn, kaj tute ne povas diveni la celon de tiu verko de Zamenhof *verkita* de amaso da personoj kaj dediĉita de la *verkintoj* al la *verkinto*.

Doktoro Zamenhof efektive donacis al la homoj *sian verkon*.² Tion ĉi li ja devis fari; li ja devis certigi la homaron, ke li ne postulos rajtojn por la uzado de lia lingvo. Li donacis *sian verkon*, sed li ne donacis *ankoraŭ siajn librojn*. Kial do estas eble, ke sinjoroj Akademianoj kiel Cart kaj Lengyel, kiuj devas zorgi por la pureco de la lingvo, faris tian konfuzon inter *verko* kaj *libro*?

Ni povos pli bone opinii kiam ni scios, kiu enspezos la profiton de la vendado de tiu verko de Dro. Zamenhof eldonita, en formo de unu libro, de la Presa Esperantista Societo. Ĉu ĝi vendiĝos profite al la blinduloj?

Ni atendu la reeldonon de ĉiuj verkoj de nia Majstro; de ĉiuj, esceptinte la tradukon el Schiller — pro diskreteco.

FRED. PUJULÀ

1. *Fundamento de Esperanto*. Antaŭparolo. L. L. Zamenhof.

2. Ĉar la aŭtoro de la lingvo Esperanto tuj en la komenco rifuzis unu fojon per ĉiam ĉiujn personajn rajtojn kaj privilegiojn rilate TIUN LINGVON, tial ESPERANTO estas «nenies propraĵo» nek en rilato materiala, nek en rilato morala (tiun lingvon, Esperanto, ne la libroj). Materiala mastro de TIU ĈI LINGVO (ne de la libroj) estas la tuta mondo kaj ĉiu deziranto povas ELDONADI (ne rekopiadi) en aŭ pri tiu ĉi lingvo ĉiajn verkojn, kiajn li deziras, kaj uzadi la lingvon por ĉiaj eblaj celoj. (Deklaracio pri Esperantismo. — Unua Kongreso.)

ĈEMIZVENDEJO

Kiam mi vizitis Roterdamon, kie mi renkontis unuafoje kelkajn membrojn de la karavano, kiun mi tiel inteligente kondukis ĝis Dresdeno dank'al la bonaj informoj de U. E. A., mi estis devigata sendi leteron al tiea samideano. Sinjoro de Lasarte, kiu min akompanis, kaj mi, ni restis longatempe kontraŭ la du leterkestoĵoj de la Ĉefa Poŝtoficejo sur kiuj estis skribitaj du vortoj, kiujn ni komprenis kiel finan predikon. Unu el ambaŭ — ni konjektis — nepre montras la keston de la por la lando mem sendaĵoj. Sed, kiu? — Ni elpremis ĉiujn niajn filologiajn konojn kvazaŭ ni deĉifrus hieroglifojn, ni dubis, ni starigis konkludojn, komparaĵojn, deduktojn... kaj ni fine enĵetis la leteron en la nedecan keston.

La hispana registaro, pli malica kaj internaciema, pentrigis hispanan flagon sur la enlandan keston de la Barcelona Poŝtoficejo. Bedaŭrinde, la pluvo, malgraŭ sia internacieco, viŝis la kolorojn, sed la kuriozaj sekvoj de tio ĉi, estas, ke ne nur fremdulo nekonanta la lingvon povas erari, sed ke eĉ enlanda esperantisto, kiu iras enpoŝtigi leteron, revenas aĉetinte kolumon aŭ dekduon da unuakvalitaj ŝtrumpoj.

Efektive, ĝi bezonas klarigojn.

Ĉe la duboj kaj hezititoj kontraŭ la leterkestoĵoj nepre oni deflankigas iom la kapon kaj ekvidas la du lumajn imponajn facadojn de la Bazaro Esperantista kiun Sro. Benitez establis apud la Poŝtoficejo. La kongresanoj de la V.^a feliĉe ne havis okazon vidi ĝin; sen tio ĉiuj ili, bone provizitaj, estus havintaj kun sialandaj doganistoj la samajn interdiskutojn, kiujn havis Sro. de Mėnil kun la hispanaj doganistoj, kiuj postulis de li imposton por valizo da novaj ĉemizoj, kiujn li kunportis.

En tiu firmo ĉio rememoras Esperanton: la envolviloj, la markoj, la parolantaj nian lingvon vendistoj, la koloro kaj vortoj de la facadoj. Mi eĉ ne estas certa, ĉu Sro. Benitez ne debitas specialajn komercaĵojn esperantistajn, nome: kravatojn aŭtomate sufokigajn por donacoj al idistoj, sorbajn manumojn por dekstraj brakoj de gazetaj redaktoroj, butonarojn kun afiksaro, propagandajn kolumojn kun la 16 reguloj kaj alskribeblajn antaŭbrustoĵojn de frakaj ĉemizoj por kolekti aŭtografiojn dum la Kongresoj.

«Ni ne komprenas! — skribis al mi kelkaj. — Antaŭe, niaj barcelonaj korespondantoj sendadis al ni kartojn, vidaĵojn, ventumilojn, dolĉaĵojn, kaj nun ni ricevas jen ŝtrumpojn, jen poŝtukojn, jen eĉ ĉemizojn kaj kalzonojn! Ni tute ne plendas; kontraŭe! sed ni ne komprenas».

Tamen la afero estas komprenebla. Ili eraris ne nur je leterkesto, sed je pakajo! Certe ili venis de la Esperantista Bazaro de Sro. Benitez.

Responde al kelkaj demandoj ni kun plezuro sciigas, ke la verko «*Sesdek Ŝakproblemoj*» de Sro. Jozefo Paluzie estas havebla ĉe li: strato Diputaci6, 337. Barcelono.

IV^a Kongreso de la K. E. F.

KVANKAM la Olot'a organiza komitato multe klopodis, tamen ni ne povas plene raporti pri la programo de la IV^a Kongreso de la K. E. F. Ni preferos surprizi per ĝi niajn kunfederacianojn. Sed ni kun ĝojo ilin sciigas, ke dum nia nacia Kongreso la «Ĝerona Esperantista Ligo» aliĝinta al la Federacio okazigos sian ĉiujaran kunvenon,¹ per kio ĝi kontribuos sendube al la sukceso de nia granda festo. Ankaŭ, la «Katolika Ligo de Katalunaj Esperantistoj» kunvenos okaze de la Kongreso de K. E. F. kaj alportos, kiel la pasintan jaron, sian valoran helpon al nia agado.

Por tiuj festoj «Olot'a Stelo» petis subvencion de la Urbeŝtaro de Olot kaj ĝi sin turnos ankaŭ kun sama peto al la Provinca Deputitaro en Girona kaj al lia moŝto la Ministro de Instruado. Espereble ĝi atingos malavaran donacon.

La ekspozicio de poŝtkartoj, gazetoj, societaj stampoj, k. t. p. aranĝata de «O. S.», kiu havos lokon dum nia IV^a Kongreso estos pli-gravigita per kolekto da aŭtografoj. La Organiza Komitato ilin jam petis de kelkaj eminentaj alilandaj esperantistoj, kiuj certe bonvolos komplezi ĝin.

Unu distinginda profesorino, kiu direktas publikan lernejon en Olot, kondukos la kurson de Esperanto specialan por virinoj, kiu malfermiĝos baldaŭ. Ni esperas, ke inter la grandaj ĝojoj kutimaj ĉe niaj kongresoj, ni havos tiun vidi la ĉarmajn virinojn partopreni en niaj festoj, kiujn ili faras multe pli ravaj.

Ni kuraĝigas niajn karajn amikojn el la Organiza Komitato persiste laboradi por la sukceso de la organizado konfidita al ili de la Terrassa'a Kongreso.

JOZEFO GRAU

SUSCRIPCIÓ
PER A L'ADQUISICIÓ DE LA SENYERA DE K. E. F.

<i>Suma anterior</i>	69 Ptes.
Dr. Joaquim Coll, Pvre.....	5 Ptes.
Sr. Jozefo Paluzie.....	5 »
Srta. Francisca Pinya.....	0'25 »
<hr/>	
TOTAL.....	79'25 Ptes.

1. Vidu raportojn pri la kongresetoj de «Ĝ. E. L.» en noj. 6-7, 19-20 kaj 33 de K. E.

ENLANDA MOVADO

BARCELONO

En la kvartalo *Poble Nou* plejparte loĝata de laboristoj okazis la 30^{an} de Novembro propaganda paroladaro, kiun imitinde organizis niaj entuziasmaj amikoj el «*Esperanta Frateco*». En la teatra salono de la politika societo «Ateneu Democràtich Regionalista» antaŭ cento da personoj — preskaŭ ĉiuj, neesperantistoj — paroladis pri kaj por Esperanto Sroj. Campdelacreu, Dalmau, Grau kaj Rocamora. Sro. Pujulà, kiun urĝaj aferoj restigis for, sendis leteron atestantan pri liaj aliĝo kaj bedaŭro ne povi partopreni en tiu propagando. La parolintoj pritraktis diversajn el la aferoj rilatantaj al nia ideo, kaj iliaj varmaj vortoj alportis konvinkon en la aŭskultintojn, kiuj ilin longe aplaudis. Poste la komitato de «E. F.» regalis la oratorojn per kelkaj frandaĵoj kaj oni trinkis por la prosperado de nia lingvo inter la loĝantoj de tiu kvartalo. Resume, ĝi estis tre agrabla festo al kies sukceso kontribuis ne nur la gratulindaj membroj de «E. F.» sed ankaŭ per sia ĉeesto tiuj de la en sama kvartalo sidanta grupo «Racionala Esperanta Grupo».

— La 15^{an} de Decembro ĝoja festo kunigis la geanojn de la senlaca «*Ĉiam Antaŭen*». Ĝi solenigis la datrevenon de la ekspozicio, koncerto, teatra ludado kaj aliaj propagandaj esperantaj festoj, kiujn la grupo organizis antaŭ du jaroj kaj kiuj okazis sukcesplene.

Belegaj invitiloj, arte ornamita salono, malŝparemo kaj afableco kutimaj en «Ĉ. A.» antaŭpromesis allogan feston: tia ĝi ja estis.

Ĉirkaŭ la tabloj sidigis 50 gesamideanoj, inter kiuj ni povosciti: Sinojn. Mensa kaj Pujulà, Srojn. Soler, Mensa, Rocamora, Pujulà, Serrat, Grau kaj aliajn. Kiam la ĉampano estis malŝtopita nia amiko Sro. Soler, prezidanto de *Ĉiam Antaŭen*, rememorigis la ĉeestantojn pri la solenigata dato kaj kuraĝigis ilin per aludo al la atingota premio por plua senĉesa laborado. Sro. Rocamora, prezidanto de la «K. E. F.» parolis pri la sekvoj de la sinceraj vortoj de Sro. Soler kaj gratulis la grupon, dezirante ke ĝi povu ripeti similan festojn. Tuj fraŭlino Maria Lain legis korekte la belan versaĵon de Sro. Bicknell *Versaĵo pri Amo*. Fino. Eulalia Soler, *Kanto'n*; la *Kanto de l' ligo* kaj *Ho, mia kor'!* estis legataj respektive de Finoj. Llibertat kaj Dolors Pamies. Sro. Leonart Renom legis katalune la versaĵon *Al Esperanto*.

Grandaj aplaŭdoj kronis la belstilajn legadojn de la cititaj gesinjoroj.

Sro. Grau per kelkaj vortoj en Esperanto kore dankis kaj gratulis la membrojn de «Ĉ. A.» kaj Sro. Serrat laŭ sia kutimo sprite alparolis la ĉeestantojn. Sinjoro Pujulà diris, ke *Ĉiam Antaŭen* estas efektive grupo, kiu akiris al si tute propran karakteron kaj li deziris, ke eĉ en la unuigo projektata por fondi la Esperantistan Barcelonan Societon ĝia nomo estu konservata kiel rememoro de konstanta kaj fruktodona agado. Li petis de ĉiuj amon kaj respekton por la fervora prezidanto Sro. Soler kaj gesinjoroj Mensa, kiuj — unu en la kondukado de la grupo kaj la aliaj en sia lernejo — pruvis sian grandan sindonemon por nia lingvo. Sro. Mensa, oficiala instruisto kiu en sia lernejo instruas Espe-

ranton al la infanoj, kortuŝite dankis kaj diris, ke li daŭrados en konstanta laboro, kaj ke, por helpi al disvastigo de la internacia lingvo kaj al ĝia enkonduko en ĉiujn urbajn lernejojn, li prezentos al la konsidero de la venonta Kongreso de «K. E. F.» projekton, kiun li nun verkas. Fine Sro. Soler dankis ĉiujn kaj akceptis en la nomo de la grupo la proponon de Sro. Mensa. Aplaŭdego aŭdiĝis post la vortoj de ĉiuj parolintoj.

Kantado de la himnoj *Ĉiam Antaŭen* kaj *La Espero* finis la feston, pri kiu agrable rememoros ĉiuj ĉeestintoj. Koran gratulon al la organizintoj!

— La grupo *Supren* organizis ludantaron, kiu jam aperigis kun sukceso kelkajn fojojn la verdan stelon sur la pied-pilkaj arenoj. Ni esperas, ke per tiu ludo niaj samideanoj el *Supren* akiros la necesan sperton por enirigi la pilkon de Esperanto tra la mallarĝa pordo defendata de la partio de l' indiferentuloj.

— *Espero Kataluna* okaze de la kunfandiĝo kun la grupo *Barcelona* kaj por festi la datrevenon de sia fondiĝo okazigis lunĉon ĉe sia sidejo la 21^{an} de Decembro. Laŭ niaj sciigoj ĝi estis agrabla festo.

— La grupo «*Semo*» de la «Enciklopedia Popola Ateneo» organizas paroladon pri la bela urbo Praha, kiun faros Sro. Prof. Ang Pitlik favore subtenata de la Urbestro kaj komerca Ĉambro de tiu urbo kaj de la Bohemaj Nacia Konsilantaro kaj Landa Ligo por akceli la turisman movadon en Bohemujo. Tiu parolado estos ilustrita per 200 lumbildoj kolorigitaj de la plej fama bohema pentristo Špillar: oni povas do imagi, kiom interesa ĝi estos. Ni esperas, ke niaj samideanoj uzos tiun okazon por elmontri per amasa ĉeestado, ke ili estas veraj esperantistoj kaj kulturamantoj. Aliajn detalojn oni ankoraŭ anoncos.

BARBARÀ DEL VALLÈS SABADELL

La grava barcelona ĵurnalo «El Correo Catalán» raportis ilustrite la pasintan monaton pri tre bela festaro, kiu organizite de la katolikaj esperantistoj okazis la 15^{an} de Decembro en la diritaj urboj.

En Barbarà matene kunvenis tre multe da esperantistoj; en la paroĥa preĝejo pastro Joseph Planas, vicprezidanto de la *Kataluna Esperantisto Federacio* preĝis solenan diservon, dum kiu Dro. Joaquim Coll profesoro de Esperanto en la barcelona Universitato predikis elokvente pri la Virgulino de la Espero, patronino de la katolikaj esperantistoj. La orfeno de la «Academia Católica de Sabadell» majstre kantis la meson *Te deum laudamus* de Perossi kaj poste procesio ĉirkaŭiris ĉirkaŭ la preĝejo.

Tagmeze frate kunmangis ĉe la Kataluna Hotelo en Sabadell 40 esperantistoj, kaj plej granda ĝojo regis inter ili.

Vespere, en la tre bela festosalono de la «Academia Católica» plenplena de ĉeestantoj okazis literatura muzika festo honore de la Virgulino de la Espero kaj kiel rememoro pri la fondiĝo de esperantista fako en tiu katolika societo. Inter la delegitoj de Barcelono, Terrassa, Sabadell, Moncada, Barbarà kaj Santa Perpetua prezidis Dro. J. Coll.

Finoj. A. kaj M. Gili ludis plane kaj violone kelkajn komponaĵojn de Field,

Bach kaj Mozart. Fino. E. Huyas kantis popolajn kanzonojn katalune kaj esperante. Ili ĉiuj pro siaj tre belaj ludado kaj kantado ricevis multajn aplaŭdojn. Ankaŭ estis varme aplaŭdataj la ceteraj partoprenintoj, Fino. Teresa Arnella, kaj Sroj. Rosals, Sabadell, Argemí, Buxó, Sabater, Mas kaj Monjonell.

La Honoro tradukon de la sprita komedio de Apeles Mestres poste ludis tre bone kelkaj samideanoj, kiujn varme aplaŭdis la alestantoj. Dro. J. Coll dankis ĉiujn por la donita helpo al la bela festo okazinta kaj alparolis la katolikojn pri la fruktoj, kiujn donos al ili Esperanto ĉe la propagando de katolikismo.

Ĉe la fino aperis sur la estrado la konata propagandisto pastro doktoro F. Sardà y Salvany, kiun oni aklamis kaj devigis paroladi. Li tion faris elokvente laŭdante la katolikan esperantan agadon.

La festoj tre plaĉis al la esperantistoj kiuj ilin ĉeestis kaj ni gratulas la *Katolikan Ligon de Katalunaj Esperantistoj* kaj la societeton *Katolika Stelo* de Sabadell por la efiko de ilia propagando ĉe la katolikoj.

GIRONA

Tre granda estas hodiaŭ nia ĝojo : ni povas sciigi, ke la de antaŭ tre longe dezirata unuiĝo de la grupoj en Girona jam efektiviĝis.

La 1^{an} de Decembro fondiĝis la grupo *Ĝerona Espero* per unuiĝo de la grupoj *Amo kaj Espero* kaj *Ĝerona Esperantistaro*. La nova societo elektis la jenan komitaton : *Prezidanto* : Pastro J. Casanovas. *Vicprezidanto* : Sro. N. Martorell. *Kasisto* : Sro. J. Ferrer. *Kalkulisto* : Sro. J. Melendez. *Bibliotekisto* : Sinjoro E. Dalmau. *Sekretario* : Sro. J. Domenech. *Vicsekretario* : Sro. F. Auguet. *Membroj* : Finoj. Maria Llopart kaj Carme Maymí; Sroj. J. Guardiola kaj H. Dalmau.

Tiu komitato intencas aranĝi grandajn propagandajn festojn kaj ni deziras ke plej granda sukceso premiu ĝian klopodon. Nian sinceran saluton al la nova en la rondo de K. E. F. grupo *Ĝerona Espero*.

J. G.

Post rapida senkompata malsano mortis en Barcelono inĝeniero Dro. Pons y Tusquets, unu el la plej malnovaj esperantistoj en nia lando. Ĉiuj esperantistoj kaj tiuj, kiuj lin konis, konservos pri li plej bonan rememoron. Al lia familio la K. E. F. prezentas siajn sincerajn kondolencojn!

BIBLIOGRAFIO

Titolaro de Esperantaj verkoj tradukitaj el la Rusa Literaturo. G. Davidov. — Kun antaŭparolo de B. Kotzin. N.º 1. — Majo 1912. — Eldonis «Esperanta Biblioteko de Georg Davidov en Saratov» — Librejo «Esperanto» Tverskaja, 26, Moskvo. Ruslando. — Ĉe la aŭtoro Georg Davidov. Poŝtkesto, 12, Saratov. Ruslando. Prezo: 10 kp.

La Instituto Milner, de Jean Jullien. Tradukis la Lyon'a Grupo. — Esperanta Biblioteko Internacia. — Dresden-A 1. Ader & Borel G. m. b. H. Esperanto-Verlag. Prezo 0,100 Sm.

Tre amuza satiro pri Ama Instituto, kie per plej komikaj malhelpoj la direktoro vekas amon kaj deziron ekziĝi. La aŭtoro montras profundajn konojn pri homa psikologio, kaj la Lyon'a grupo pri Esperanto. Ĝia traduko estas korekta kaj plej bonstila.

Historio de la lingvo Esperanto. Unua parto: 1887-1900. Edmond Privat. Privat-Docento ĉe Ĝeneva Universitato. 1912. Universala Esperantia Librejo, 10, rue de la Bourse, Genève (Svislando). — Prezo: 0.500 Sm.

Per sia bela, korekta kaj eleganta Esperanto, Sinjoro Privat rakontas la historion de nia lingvo de ĝia naskiĝo ĝis la komenciĝo de la nuna jarcento. Tiu ĉi libro tre utila por niaj propagandistoj, nepre estos agrabla por ĉiu samideano, el kiuj, la plimulto, — tute kiel en nacia lingvo jam! — konas nur la grandajn strekojn de nia historio. Kiu duoninstruita homo ne hontus konstatante sian nekonon de historio de propra lando? Jen por allogo la tabelo: I. Esperanto kaj indo-eŭropaj lingvoj. II. La Esperanta vortaro. III. Zamenhof Deveno de Esperanto. IV. Apero de la «Unua Libro». V. Unua jaro. «La Dua Libro». VI. Amerika Filozofia Societo kaj «Aldono al la Dua Libro». VII. Nürnberg. Einstein. «La Esperantisto». VIII. La Ligo. Reforma Agitado. IX. «Lingvo Internacia» en Upsala. X. Franca Societo. «L'Esperantiste». XI. La influo de L. de Beaufront. XII. Esperanto en Ruslando. Interna ideo. La spirito de la lingvo.

Ilustrita Gvidlibro pri Vejle kaj ĉirkaŭaĵo. Verkita de Andr. Nissen, prezidanto de C. D. E. L. Eldonejo Esperantista. Kopenhago 1912. — Biblioteko de Centra Dana Esp. Ligo. 1912. — N.º 1. — Prezo: 35 oeroj.

«*La artefarita Almontarsun-bano*» nova kuracmetodo, de Dro. med. Breiger. Berlin, fakkuracisto por fizikaj kuracmetodoj kaj lumterapio. — 1912. Ader & Borel C. m. b. H., Esperanto-Verlag. Dresden.-A, 1, Struvestrasse 40. — Prezo: 0,200 Sm.

Esperanta broŝuro por diskonigi la kuracmetodon de Dro. Breiger redak-

tita en bona Esperanto. Ĝi montras al ni ke la scienculoj konas kaj utiligas jam nian lingvon, kaj ĝi multe taŭgos por helpi al nia propagando inter neesperantistoj. — Se vi suferas ekzemon sekan aŭ malsekan, psoriasizo, aknon, erizipelon, vundojn novajn aŭ malnovajn, fistulojn, ulcerojn de kruroj, furunkojn aŭ furunkiĝon; se vin doloras artrito, reŭmatismo, diabeto, astmo, malsanoj de la koro, rendormeco, kapturniĝo, tuberkulozo, tabeso, k. t. p. kuru al Dro. Breiger kaj danku per via klienteco lian uzadon de Esperanto. Resaniĝi estas agrable; resaniĝi en Esperanta kliniko superas la idealon... Oni preskaŭ deziras fariĝi malsana!

Tatterley. — La historio de Mortinto. Verkita de Tom Gallon. Tradukita el la angla lingvo de Andrew Wilson. London British Esperanto Association (Incorporated) 133-136 High Holborn, W. C. 1912. — Prezo : 0.75 sm., 2 fr., 1.50 mk., 1 ŝ. 6 p.

Tre interesa romano kiu certe plaĉos al multaj esperantistoj. Mi bedaŭras ne koni la originalon; tiam mi povus firme rimarkigi, kun kiom da fideleco Sro. Wilson tradukis la karakterizajn esprimojn de la angla lingvo kaj de la aŭtoro mem. La tradukinto pruvis bone koni Esperanton, kaj tre certe, nur al lia tro granda respektemo por la originalo ni devas aljuĝi la enŝoviĝon de kelkaj naciismoj korektindaj por la dua eldono. Jen 200 paĝa libro, kiu agrable pasigos la tempon al la esperantistoj kaj taŭgos al la propagandistoj por montri la gravecon de nia literatura vivo.

Nurnberger Esperanto. — Trichter. N.º 10. — Leitfaden für Schnellund massenkurse von ŝattat. — Prezo 100 ekz. — 0.500 Sm. 1000 ekz. — 4.000 Sm. Ok lecionoj en kvar paĝoj por la germanaj kursoj.

Karlo. — Rakonto en dudek ĉapitroj. Edmond Privat. Kvara eldono entute represita laŭ la originala manuskripto. Dekdua milo. — Universala Esperantia Librejo. 10, rue de la Bourse. Genève. 1912. Prezo : 0,200 Sm.

Paŭlo Debenham. Romano originale verkita en Esperanto de H. A. Luyken. — British Esperanto Association (Incorporated). 133-136 High Holborn, London, W. C. — Universala Esperantia Librejo. Rue de la Bourse, Genève. Prezo : 1 Sm.

Mi legis tiun ĉi libron tute forgesante ke ĝi estas originale verkita en Esperanto. Ĝia fluoco, la abundeco de feliĉe trovitaj esprimoj, la viveco de ĝiaj dialogoj, la natureco de ĝiaj priskriboj subtenis ĉe mi la iluzion, ke mi tralegas romanon verkitan en mia nacia lingvo. La aŭtoro montris koni Esperanton kaj majstri ĝin laŭ tre rimarkinda maniero. Citi diskuteblajn esprimojn mi ne povus — eĉ kiam ili troviĝus en la libro — ĉar mi estis trenata de la bela fluado de la stilo, tre aĝustigita al la skolo al kiu apartenas la romano. Citi lingvajn belajn devigis min represi la tutan verkon. Sinjoro Luyken vivas en la lingvo.

Sed li ne vivas en la realeco. Oni ne povas postuli realecan veron de melo-drama multintriga malnovaskola romano, sed en ĝia konvencia scenejo oni devas tamen konservi ĉe la pulĉinellaj protagonistoj ian odoretan el la natura vivo. Nur tiel la leganto povas interesiĝi de la intrigo kaj agado.

Laŭ Sro. Luyken la homoj dividiĝas en du skatolojn. En unu troviĝas tiuj, kiuj amas Dion reformacie; en la alia — tiuj, kiuj ateiste malamas la kreinton. La unuaj ĉeestas misiejojn, konsolas malfeliĉulojn, ludas Mozartajojn, vivadas kun la okuloj blanke turnitaj al ĉielo kaj estas tre honestaj. La dua rigardas tra kuntiritaj brovoj, kraĉas sarkasmojn, ŝvitas envion, ludas per la fortepiano operetajn ariojn kaj estas kanajloj, friponoj, perfiduloj. — Sro. Luyken estas tro severa por la skatolo de la ateistoj. Krom tio, ke mi neniam renkontis personon havantan kiel specialan celon malamoni al Dio, mi ne bone komprenas tiun rolon en ateismo, se ateismo estas kredo pri neekzistado de kreinto. Eble Sro. Luyken konfuzas kun demonuloj kaj demonismo aŭ alia speciala sekto. Ĉiuokaze, nia bonega esperantisto ne estas tro indulga; jen specimeno: «Doktoron Howard mi konsideras kapabla je ĉiu friponaĵo. Ĉu vi ne scias, ke li estas, krom fama specialisto, malbonfama ateisto kaj unu el la estroj de liberpensula klubo, kontraŭ kiu vi mem verkis artikolon en «La Atestanto...?» Kion opinias Sro. Luyken se ia liberpensulo verkus saman frazon dirante *protestanto* anstataŭ *ateisto* kaj *Reformacia misiejo* anstataŭ *liberpensula klubo*?

Sinjoro Hubner, komerca amiko de Paŭlo Debenham sin ofertas helpi al li en tre malfacila aventuro. La sinjorino miras pro tiu tamen natura sinofero, kaj ekkrias «Mi konjektas, ke vi ne trovos multajn tiajn komercajn amikojn en la Unuigitaj ŝtatoj». Jen la usonanoj pri kiuj nenion alian oni diras en la verko, en la skatolon de la liberpensuloj! Vere Sinjoro Luyken estas terure ĝenerali-gema. Sed tiun ĉi fojon, eble li eraras. Ĉu li ne suspektas, ke almenaŭ la reformaciaj usonanoj estos pretaj helpi eĉ al komercaj amikoj?

Los Angeles. Kalifornia. La urbo kaj la graŝtando. — Unua esperanta eldono. 1912. Eldonita de Komerca Ĉambro. Los Angeles, Kalifornio. — Seg-nogram Presejo.

Bela propaganda broŝuro, kiu entenas interesajn fotografajojn, historion kaj priskribon de la Kalifornia ĉefurbo, kaj utilajn sciigojn por la enmigrintoj. Ĝi estas redaktita per tre bona Esperanto, pro kio ni gratulas la eldonintan komercan Ĉambron. Mi konsilas, ke en la aliaj eldonoj, ĝi presigu noteton pri kien oni devas sin turni por ricevi vende aŭ donace tiajn interesajn broŝurojn, kun montrado de la prezo en la unua okazo.

Rikke-Tikke-Tak. — Hendrik Conscience. El la flandra lingvo esperantigis Maria Posenaer. Prezo : fr. 2.00 (o, Sm. 800). Presejo De Vos & van der Groen. Antwerpen. 1912. — Havebla ĉe la tradukintino : Kroonstraat, 45, Borgerhout-Antwerpen. Belgujo.

Mia distinginda amikino fraŭlino Maria Posenaer verkis belan tradukon, kiu sola povas fari la famon de tradukinto. Kvankam la originalon mi ne konas,

la lingvo fluas tiel facile kaj nature el la plumo de la verkintino, ke mi konjektas ke la traduko estas fidela, kaj, super ĉio, ke ŝi *sentis* la originalon, el ĝi eltiris propran emocion — ĉefa kondiĉo de arto kaj literaturo, eĉ en tradukoj, kiujn oni ĝenerale redaktas pli algebre ol per la koro. Ŝia antaŭparolo estas modelo de biografio.

Mi ne scias, kial fraŭlino Posenaer koleretis pro mia kritiko pri «Ne dezirita-Ni virinoj» aperinta en la n.^o de lasta Novembro de «K. E.» Sajnas al mi, ke mi estis sufiĉe afabla kiam mi diris, ke «al ĉiu plaĉos la bona Esperanto uzita de fraŭlino Posenaer por la traduko» kaj ke «kiel esperantisto, mi legis la verkon kun granda plezuro».

Efektive, mi malaprobis argumente la ideojn entenitajn de la antaŭparolo. Sed tio ja estas mia rajto. Eble, ne certe, pri teksto de traduko el «fama» aŭtoro, mi ne rajtos diri «tiu teksto estas dormigilo kaj ĝia fama aŭtoro — tedulo el plej terura kategorio» ĉar la afero jam estas juĝita kaj des pli malbone por tiu kiu blinde akceptos la juĝon. Sed pri originaloj rekte verkita en Esperanto, la rajto opinii estas ne kontraŭstarebla. La celo de literaturo estas komuniki ideojn. Estas logike, ke *ni* atente ekzameni la komunikilon kun postulemaj kribriroj ĉe ambaŭ manoj, sed estas necese, ke ni ĉefe atentu al ideoj. Ne gramatikistoj sed persistoj kaj ideistoj progresigos kaj trudos nian lingvon en la mondo.

Aliflanke, kiam oni donas ideojn al publiko oni devas atendi eblan kontraŭstaron. Fraŭlino Posenaer devus esti feliĉa, ke almenaŭ al mi ne plaĉis ŝiaj ideoj. Ĉu estas io pli terura ol verki por diri tion, pri kio jam ĉiu konsentas?!

Mi legas sur «Rikke-Tikke-Tak» la jenajn vortojn : «Rekomendita de la Internacia Unuiĝo de Esperantaj verkistoj». Kion povas signifi tion ĉi?! Laŭ mia opinio, post legado de la bona verko, ĝi estas nur rekomendo por la Unuiĝo mem; ĝi montras ke la «Unuiĝo de verkistoj» sciis vidi la bonecon de la tradukaĵo; sed ĝi tute ne estas pasporto. Alia afero estus se la rekomendon subskribus, por ekzemplo, Sinjorino Hankel mem persone aŭ multaj el la membroj de tiu Unuiĝo. «La organizado de la intelekta laboro per la Ponto», la verko pri Dürer, jen verkoj bone rekomenditaj. Sed rekomendo de Unuiĝo de Verkistoj, kio ĝi estas? Ĉar ne sufiĉas esti verkisto por rekomendi; fariĝas necese, esti ankaŭ bona. Kaj tion ĉi ni nur scios per la nomo de la aprobinto. Mi vidas sur la listo de la membroj «verkiston», kiu presigis en verkon sian jenajn frazojn : «li forlasis la duan vagonfakon» (por : la duaklasan), «pruntdemandis» (por : pruntepetis) «dum vespere», «sin kroĉi per amo kaj rifuĝo» «aŭreolo de malgajeco, kiel kaperista aro aŭ strofa kastel-mastrino, kiu atendas sian trubaduran amanton» «Senmeĉaj lumetoj kiuj nur vitronebuligas» «la feliĉegulo pli feliĉegula» (por : la malsaĝulo plej malsaĝa) «la pentraĵelmontrejo alproksimiĝis» (por : la dato de la Ekspozicio alproksimiĝis), k. t. p., k. t. p.

Ĉu ankaŭ tiu lingva vandalo rekomendas la verkon de fraŭlino Posenaer? La estimata sekretariino de la sepa agus pli bone irante tute sola! — Mi scias tamen, se mi ne eraras, ke speciala komisiono zorgas pri la tralegado de la verkoj al ĝi submetitaj. Tial, ĉu nia Reĝino Sino. Hankel ne opinias ke estus bone konigi la personojn? Tiam ni povus danki tiujn, kiuj prenis sur sin tian danĝeran

taskon, kaj ilia rekomendo, estus efektive garantio invitanta al la legado de verko.¹

Oficiala Dokumentaro de la 3.^a Kongreso de Universala Esperanto-Asocio. — Krakovo 1912. Universala Esperantia Librejo. 10, rue de la Bourse, Genève. — Prezo : 1,00 Sm. afrankite. — Oficiala serio. N.º 8.

Politika malliberulo. Unutagaĵo dediĉita al la afero de politikaj malliberuloj en rusa regno kun speciala konsidero «La Katorgon». — Eldonanto kaj respondeca redaktoro : Dro. Zygmunt Marek. Adreso de la red. kaj adm. Krakovo, str. Wis'lna 8, II. e.

Humana, senpartia kaj tute internacia societo, kiu celas helpi morale kaj materiale al politikaj malliberuloj en rusa imperio sen partiaj, naciaj nek religiaj diferencoj, eldonis tiun ĉi broŝuron por konigi al la tuta mondo ilian suferon kaj kun la espero, ke ĉiu humane pensanta homo volos helpi al ĝi en tiu ĉi laboro. Diskonigu la mizerojn, torturojn, sangversadon, unuvorte, la faktojn. Ilin vi konos per legado de «Politika malliberulo» kies ekzempleroj kostas po 25 spesdekoj (0'75 ptes.) Sendu iom da pano eĉ per plej malgranda monkvanto. Poŝtmarkoj kaj respondkuponoj estas akceptataj.

Sendu mendojn kaj monon al la Prezidanto de tiu societo : Dro. Zygmundo Marek, deputito el Aŭstria Parlamento per la supre nomita adreso aŭ al: Severino Przybyszewski, str. Rakoviska, 4. III etaĝo. Krakovo. (Aŭstrio-Galicio).

La kaŭzo de la senlaboreco. H. C. Mees. Universala Esperantia Librejo. 10, rue de la Bourse. Genève. Prezo : 0'60 Sm. afrankite.

Diras la aŭtoro en ĝia antaŭparolo:

«Tiu ĉi verketo estis verkita holande kaj manuskripte preskaŭ preta, kiam mi ekkonis Esperanton. Jam baldaŭ mi ekintencis aliverki ĝin internacilingve kaj pristudinte dum certa tempo mian novkonatulon mi riskis la aliverkon. La verketo ne celas kaj ne pretendas esti bela literaturagaĵo; la valoron estas dononta al ĝi la enhavo. La lingvo tie ĉi estas nur ilo por internacie diskonigi miajn pensojn kaj ideojn pri kelkaj sociaj fenomenoj...»

Pri la pensoj kaj ideoj, mian personan opinion mi ne donos. Ĉiu legu kaj juĝu per si mem. La titolo sufiĉas por montri la karakteron de la verko. Mi neniel povus kaŝi nian ĝojon pro la akiro al nia movado de pensema verkisto kiu rapide lernas nian lingvon por praktike uzi ĝin. Propagandistoj notu en sian kajeron tiun ekzemplan okazintaĵon. Pri la lingvo mem en ĝi uzita, kiel ne diri ke ja ni volus ĝian belecon kaj klarecon por multaj — tro multaj, ho ve — tiel nomataj literaturaj verkoj!?

TAMEN

1. Redaktinte la antaŭajn vortojn, mi legas sur la Bulteno de la «Esperantista Literatura Asocio» (Oficiala Gazeto Esperantista) tre spritan kaj amuzan difinon pri verkisto, kiu plipravigas mian diron.

Prezaro Nr. 104 de la firmo E. Neumann & C.^a. Kaiserstrasse 5. Dresden, N.
 Fabriko por kotilonafoj kaj karnavalafoj, maskaj kaj teatraj kostumoj,
 iluminaciaĵoj kaj dekoraciaĵoj. Eldonejo de teatraĵoj.
 Ĝi estas katalogo de ĉiuj esperantistaĵoj eldonitaj de tiu grava firmo.

Dictionnaire Complet Français-Esperanto. E. Grosjean-Maupin. Kolekto de
 La Revuo. Hachette et Cie, 79. Boul. Saint-Germain Paris. Prezo : fr. 6.
 Ni ĵus ricevis tiun ĉi verkon, pri kiu ni recenzos en la februara numero.

«*Grafologia Revuo*» intermita esperanta gazeto por vulgarigo de la grafologia.
 Adreso de la Redakcio : Peu de la Creu, n.º 10, botiga. — Barcelono. Ĉef-
 redaktoro : Sro. Joan Amades. — Specimeno ricevebla nur kontraŭ respond-
 kupono.

III^a Literatura Konkurso de la Kataluna Esperantista Federacio

Daŭrigon de la listo de «Eksterordinaraj temoj» ni ne aperigas en tiu ĉi numero, tial ke, kvankam estas promesitaj multaj premioj, iliaj temoj ne estas ankoraŭ tute difinitaj de la proponintoj. Per la februara numero de K. E. ni publikigos la liston de premioj jam difinitaj, kaj ni esperas, ke niaj verkistoj havigos al ni kelke da bonaj verkoj pri iliaj temoj, kontribuante per tio al la brila sukceso de la III^a Konkurso de K. E. F.

En la lastaj tagoj de Decembro ni alsendis al ĉiuj grupoj aliĝintaj al la Federacio cirkuleron, pri kiu certe volos atenti niaj entuziasmaj samideanoj. Malfacileco multnombre fari tiun cirkuleron en Esperanto devigis nin katalunlingve ĝin skribi. Ni supozas, ke ni ricevos la malavaran helpon, kiun ni petas por pli alten levi la famon de la katalunaj konkursoj.

JOZEFO GRAU
Sek. de l' Juĝontaro

Oficiala Parto

Nia estimata amiko Sro. Aubeyzon, Prezidanto de «Supren!» akceptis preni sur sin la subsekretariajn laborojn de la Federacio, kiujn okaze ne povas plenumi Sro. Bordas pro deviga foresto for de Barcelono. La K. E. F. dankas sian fervoran membron sinjoron Bordas pro la ĝis nun de li faritaj laboroj, kaj vidas kun plezuro kaj dankemo la sindonemon kaj kolegecon de la Prezidanto de «Supren!». — K. E. F.

AVIZO

Ni sendas al niaj membroj kun tiu numero la *Tabelon de enhavo* de la kolekto de la pasinta 1912^a jaro. Ni esperas, ke niaj kunfederacianoj rekomencos nin por tiu ofero, klopodante alvarbi novajn membrojn al nia Federacio.

KORESPONDADO

Sro. S. R. Barcelono. Jes, ja ni bone scias, ke *rossinyol* tradukiĝas per *najtingalo*; sed kiam ĝia ortografio tro ŝanĝiĝas, la tradukinto rajtas ankaŭ ŝanĝi la specon de l'birdo. — Sro. R. S. Barcelono. Inter la poŝtkarteto, per kiu vi demandas nin kaj la poŝtkarto, per kiu Ptro. Coll eldonis sian belan tradukon de «La Paŝtistinet», estas certe internacia formato, kiun ni ne konas. Volu vin turni al la Olota komitato. — Sro. M. Pomés. Mi ricevis vian leteron kaj p. m. — Sro. J. Ratés. Dankon por via laboro. La tri kotizaĵojn ni ricevis. — Sro. F. Anguet. Viajn leteron kaj mendon ni ricevis kaj plenumis respektive. — Sro. S. Esvertit. Dankon: la aliĝilojn ni ricevis kaj plenumis vian deziron pri la delegito en Calafell. Ni sendis la ekz. de K. E. — Sro. S. Aulina. Via karto pri la novaj federacianoj multe ĝojigis nin. — Sro. J. Juanola. Via letero alvenis al ni: ankaŭ la 68 ptoj. Ni dankas vian laboron kaj sendis la ekzemplerojn de vi petitajn. — F. Rubinat: Ricevitaj, via letero kaj p. m.

AVÍS IMPORTANT

Amb ocasió de començar l'anyada, i a fi que l'Administració de K. E. F. pugui normalitzar sos afers amb el degut ordre, bo serà que fem algunes advertències d'ordre administratiu als nostres delegats i senyors federats en general, car del compliment i entusiasme per les mateixes depèn en bona part el nostre exit.

A tot federat que desitgi no continuar en la nostra organització, se li prega que 'u notifiqui per postal al senyor administrador, retornant al mateix temps el número de K. E. rebut.

Els senyors delegats que tinguin coneixement d'alguna alta o baixa serveixin-se notificar-ho desseguida, car les *membrokartoj* per a 1913 se enviaran per a llur cobrança a mitjans de febrer, i lamentable es que després se 'n tingui d'inutilitzar alguna. Mentrestant poden anar recollint les quotes que se 'ls entreguin per a 1913, prenent-ne bona nota a fi d'evitar ulteriors confusions.

A tots els que tinguin quantitats per liquidar amb l'Administració, se 'ls prega que 'u facin com més aviat millor, car en el mes de febrer s'ha de publicar l'estat de caixa, i llavors llurs noms figurarien com a deutors. Això tant per als senyors delegats com per als senyors federats que viuen en poblacions on no 'y ha delegat.

Les remeses poden fer-se per medi del *Giro Mutuo* i el *Giro Postal* en les poblacions on hi agi establerts aquests serveis; essent, d'amdós, preferible i més econòmic el segon. En cas contrari 's poden fer en sagells de correu de 5, 10 o 15 centims, i no de més preu, car cap utilitat ens reporta i sí perdues.

Recomanem als senyors federats que no entreguin cap quantitat a ningú que no sigui algun dels senyors autoritzats per K. E. F. per a tal cosa, la llista dels quals va a la coberta d'aquest mateix número.

Si algun dels associats dels grups aderits a K. E. F. volgués acollir-se a lo acordat en el Congrés de Terrassa referent al pagament mensual de la quota, bastarà que 'l president del grupo a que aquell associat pertanyi 'ns ho posi de manifest perquè siguin donades ad el mateix les oportunes instruccions, com també les targes especials per a dit pagament.

De l'entusiasme i fe per la nostra obra esperem que tots i cada un farem lo necessari per aconseguir que triomfi.

JOAN PIFERRER

Administrador de K. E. F.

Si algun dels senyors delegats el nom dels quals apareix per primera volta en la llista té alguna objecció a fer en contra son nomenament, se li prega que 'u notifiqui a l'Administració.

Ni rekomendas la abonon al

VEKIGO

Internacia Sendependa Organo
por la Defendo de Esperanto

APERAS ĈIUMONATE

ĈEFREDAKTOROJ

JEAN COUTEAUX

RENÉ DUBOIS

== Redakcio & Administracio ==
Rue des Feuillantines, 11 : Paris

Jara abono : 2 fr. 50 (1 Sm.)

KURACISTO

Int. Medicina Monata Revuo

VARSOVIO

Adreso : Dro. Ludwik Chy-
bczyński, str. Szopena, n.º 1

JARA ABONPREZO : 3 SM.

(Per ĉeko el la Ĉekbanko aŭ
hispanaj poŝtmarkoj)

LA ONDO DE ESPERANTO

MONATA ILUSTRATA REVUO

fondita en la jaro 1909

La abonantoj de la j. 1912 jam ricevis senpage romanon de A. Tolstoj «*Princo Serebrjaniĵ*» kies prezo por ne-abonintoj estas Sm. 1,60 afr. Nun ĉiu abonanto de la j. 1913, — krom 12 n-roj de l'gazeto, — senpage ricevos donace belan Esper. libron: *Orienta almanako el la lingvoj japana, ĥina, araba, hinda, sanskrita, persa, armena, kartvela k. t. p., h. t. p.* «La Ondoj» aperas akurate la 1-an daton, novstilo. Ĉiu n-ro havas 16 — 24 paĝ. Formato 17 X 26. Bela kovrilo. Literaturaj konkursoj kun premioj. Portretoj de konataj Esperantistoj. Diversaj ilustraĵoj. Beletristiko originala kaj tradukita. Plena kroniko. Bibliografio. Amuza fako (kun premioj). Anekdotaro. Korespondo tutmonda. (Poŝtk. ilustr.) Anenco en «Koresp. Fako» 3 respondokuponoj La abonpagon (2 rubl. = 2, 120 sm.) oni sendu al librejo «Esperanto» (Moskvo, Tverskaja, 26, Ruslando) aŭ al aliaj Esperanto-librejoj — poŝtmandate, respondkupone, papermone, per bankĉekoj aŭ per transpag. de Esp. ĉekbanko.

Oni abonas «La Ondoj»'n ĉe la Administracio
de «K. E.», str. Gracia, 12. — SABADELL